

salter den eller laver Konserves af den, men her staar vi ret raadville overfor en saadan pludselig Overproduktion paa Fiskemarkedet. Sidst lovede Landbrugsministeren, at han ganske særlig vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa at forbedre Eksportmulighederne, og jeg tror, at han der særlig tænkte paa det tyske Marked. Nu er der vel nok sket den Ændring i Situationen, at vi er nogenlunde klare over, at man i en uoverskuelig Fremtid maa regne med, at det tyske Marked er saa godt som afspærret, og hvad vi kan vente frem i Tiden, er vel tvivlsomt. Vi ser, hvorledes Tyskerne selv lægger an paa at skabe en søgaaende Fiskerflaade og bevare dette Erhverv for sig selv, spare at anvende sin Valuta til Indkøb af dansk Fisk. Derfor tror jeg, at naar man skal hjælpe Fiskeriet, maa man se frem i Tiden og se at finde en Form, hvorunder man kan afhjælpe en pludselig Nødstilstand paa Grund af Overproduktion. Hvad saadanne Fiskearter som Torsk og Kuller angaar, har man jo i vor Tid faaet Øje for, at man ikke behøver at salte dem, men kan tørre dem rent industrimæssigt. Det er muligt eller sandsynligt, at vi herhjemme kan komme ind paa noget saadant. Paa visse Tider af Aaret vælter der ligefrem Makrel ind paa Jyllands Vestkyst; jeg synes, man maatte kunne interessere den nu bestaaende Konservesindustri for at tage sig af denne Overproduktion. Maaden, hvorpaa det skulde ske, kan jo nærmere overvejes. Jeg kunde tænke mig, at Staten garanterede de bestaaende Fabrikker og aftog noget af Produktionen, hvis det viste sig, at Markedet ikke kunde aftage det hele; i alt Fald kunde Staten yde en rimelig Garanti, saaledes at Forsøg paa at faa saadan Fisk konserveret kom i Gang, saa den ikke gik til Spilde. Formen skal jeg ikke komme ind paa nu, men det kunde jo undersøges, dog ikke ved Hjælp af en Kommission, thi vi slipper ikke udenom det praktiske Liv. Jeg kunde tænke mig, at der paa Finansloven blev stillet et beskedent Beløb til Disposition for nogle Fabrikker, saaledes at de blev interesserede for denne Opgave og turde gaa i Gang med den.

Det glæder mig, at alle Partier kan anbefale dette Forslag. Ogsaa jeg vil give det min Anbefaling, men, som sagt, jeg tror ikke, det hjælper de udøvende Fiskere tilstrækkeligt i Øjeblikket. Det, der trykker dem mest, er, at de ikke kan komme af med deres Produktion, naar den er særlig stor. Det, de er særlig interes-

serede i, er at faa den anbragt. Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Maader, det er Stedet neppe til her, man maa vist eksperimentere sig frem i det praktiske Liv.

Jeg kan ikke gaa ned fra denne Talerstol uden at komme ind paa en Omtale af den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet benyttet i den politiske Agitation. Sidste Gang vi behandlede det her, var alle Partier enige om at anbefale det. Der blev fra det konservative Folkepartis og Erhvervspartiets Side gjort gældende, at det muligt ikke var den Vej, vi skulde gaa. Men alle enedes om at anbefale Lovforslaget, og det blev ogsaa vedtaget med alle Stemmer med Undtagelse af et Par enkelte Herrer, der fandt for godt at stemme imod uden at motivere dette. Saa ser man umiddelbart før Valget i Juli, at det konservative Folkeparti i sine Valgblade i København skriver, at Erhvervspartiet har stemt for en Millionbevilling til Oprettelse af en Brugsforening. Man finder sig selvfølgelig aldeles ikke beføjet til at meddele, at det konservative Folkeparti har gjort ganske det samme.

Men denne Form for politisk Agitation kulminerer i selve Dagene før Juli-Valget. Man trykker en Løbeseddel af følgende Indhold og spreder den ud over Byen i 100 000 Eksemplarer: „Selvstændige erhvervsdrivende! Erhvervspartiet afsløret! Uhørt Forræderi! I Folketinget har Erhvervspartiets 4 Rigsdagsmænd stemt for et Statstilskud paa 1/2 Mill. Kr. til en Brugsforening. Kan erhvervsdrivende stemme paa slige Folk!“ — Jeg synes, det fra denne Plads maa slaas fast, at det er noget af det usømmeligste, man hidtil har set indenfor den politiske Agitation, at et Parti vover at byde Vælgerne dette at ville konstatere, at et andet Parti begaar Forræderi ved at hjælpe et nødstedt Erhverv, naar man selv har stemt for den vedkommende Bevilling. Det synes mig at være under Lavmaalet af Sømmelighed indenfor politisk Agitation, og derfor har jeg ment at ville fastslaa fra denne Plads, at noget saadant bør og kan man ikke gøre.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for alle Partierne for, at de enstemmigt og med saa stor Velvillie har givet deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Der har været almindelig Enighed om, at dette Lovforslag bør fremmes, idet der dog fra en enkelt Side er blevet henstillet til Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til at gaa et Skridt videre og forhøje den